

Trời Mưa Trong Nắng Trưa

Trời nắng mà mưa thật lạ lùng
chân mây xám xịt tựa mùa Đông!
Mà mùa Đông thật, trời đang lạnh
áo phủ châu thân vẫn lạnh lòng...

Tôi cầm cây bút, xoa tờ giấy
Tôi sẽ làm thơ ca tụng mưa?
Tôi sẽ làm thơ ca tụng nắng?
Hay sẽ làm thình...để bắt ngờ?

Tôi biết làm chi thì cũng mệt
Làm duyên...có lẽ thấy vui vui!
Nên câu sắp sửa: em thương nhớ
rồi tiếp thêm cho nó ngậm ngùi?

Bạn trách thơ tôi buồn nát dạ
Đời không thơ là đời buồn tênh!
Nắng soi qua cửa, mưa trên gạch
Thơ bật lên buồn cũng bật lên?

Tôi hỏi vậy thôi cho có hỏi
Chớ buồn bật được, đuổi đi ngay!
Ôi mưa không bật sao rơi xuống?
và nắng không tung, nắng vẫn đầy!

Giữa nắng, giữa mưa và giữa gió
Hỏi em hỏi thật có buồn không?
Không ai đáp cả, mưa và nắng
Gió thổi...cái tàu lá chuối cong!

Đang trưa, mưa tới, chuông Chùa vọng
Tiếng lạc loài nghe như tiếng trăng
Lại nhớ đêm nao ngồi ngó nguyệt
Nhớ Trung Thu quá, bóng trăng Rằm...

*Nhớ Quê Hương quá, mưa đầu ngõ
Tí tách vang đều trên mái tôle
Tí tách biết hoài, tim vẫn đập
Bây giờ...không phải Tiếng Quê Hương!*

Trần Vấn Lệ

